

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — 8 kor. | Negyed évre — — — 2 kor.
Fél évre — — — 4 „ | Egyes szám ára — — 16 fill.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
M megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez,
a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők.
Kéziratok nem adnak vissza.
Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Az iskolai év kezdetén.

Egy pár nap múlva újra megnépesednek az iskolák. A nyári szünidőnek vége van s városunk utcáin egész karavánokat fogunk látni a diák-seregből szülőik kíséretében. A vidám, piros, pozsgás arcu gyermekhad mintegy megélénkíti, felfrissíti városunkat. A tanuló ifjuság két havi vakáció után újra eljön, hogy a tudásnak berkeiben az élet számára szükségeltető ismereteket elsajátítsa. A Kún-kollégium öreg és fiatal falai újra megtelnek. Tanár, tanuló egyaránt kipihente magát, hogy ujult erővel foghasson hozzá a munkához.

A jól elvégzett munka után való édes pihenés nyomait láthatjuk majd az ifjuságon. Vidám nevetés, dévajkodás, a nyári élmények kölcsönös elmesélésének zaja tölti meg az iskola folyosóit. A beiratások szeptember első napjaiban történnek s ugyanakkor a pót-vizsgák is.

A vidám, zajos ifjuság között kiválik egy csoport, amelynek tagjai aggodalmas arccal járnak fel s alá, ezek: a pótvizsgára utasítottak. Ezeknek a nyári szünidő alatt kellett pótolni a múlt iskolai évben elmulasztottakat.

Egész lényükön meglátszik, hogy nekik a vakáció kevés örömet nyújtott. Szorongó szívvel várják, hogy mikor

kerül rájuk a sor, vagyis diáknyelven: drukkolnak. Ezekkel rendszerint szülőik is velők vannak. Aggodalmas arcuk elárulja, hogy mennyire szívükön fekszik gyermekök sorsa.

Vannak tanulók, akik évről-évre csak pótvizsgálással juthatnak egyik osztályból a másikba. Az ilyen tanulók szüleikhez volna egy pár szavunk s hisszük, hogy akadni fog közöttük olyan, aki figyelemre méltatja azokat.

Az örökösen pótvizsgáló tanulók két részre osztályozhatók.

Az egyik részének meg van a tehetsége, fogékonysága a tanuláshoz, de hanyagok, lusták, a szorgalmat és kötelességtudást nélkülözik. Ezeket szigorú rendszabályokkal, felügyelettel meg lehet javítani. Az ilyeneknek szülői tehát igyekezzenek őket úgy helyezni el, hogy azok minden tekintetben felügyelet és szigorú fegyelem alatt álljanak s különösen társaságukra és zsebpénzükre fordítsanak nagyobb gondot. Az eredmény meglesz: a tanuló megjavul s az életben is érvényesülni fog.

A másik része az, akikben, bár az akarat megvan a tanuláshoz, hiányzik a tehetség hozzá. Ezeknek szülői ezt nem akarják belátni s kézzel-lábbal arra törekednek, hogy gyermekeik a tanulói pályán maradjanak. Minden

áron „urat“ akarnak nevelni gyermekeikből s nem akarják belátni, hogy ez nem sikerül és semmiféle áldozattól vissza nem riadva kinezik gyermekeiket a tanulással. Az ily módon felsőbb osztályokba jutott ifju aztán ott teljesen megreked. Ezekből válnak aztán az „uri“ proletárok, a Sanyaru Vendelek, az örökös papirkörmöncök.

Az ilyen gyermekek szülőinek melegen ajánljuk és tanácsoljuk, hogy ha látják, hogy gyermekeik az alsó négy osztályban nehezen tanultak, ha kézfoghatólag tapasztalják, hogy gyermekeik a tanulás iránt nem fogékonnyak, nincs tehetségük, ne gyötörjék őket, hanem adják őket olyan pályára, ahol fizikai ügyességükkel maguknak biztos existenciát teremthetnek.

Hiszen, ha valakiben nincs meg a tehetség arra, hogy a classica-philológiával megbirkózzék, azért belőle kitűnő iparos válhatik. Hazánkban sok ipariskola van, ahol szakképzett iparosokat nevelnek, akik tudásuk révén az életben ügyesen megállják helyüket. Vagyont, tekintélyt szereznek s nem resztek, hogy iparosokká lettek.

Az iparos-pálya iránti ellenszenv — mondhatjuk — egy magyar betegség, amely sokszor előítéleteken alapszik. Természetesen iparos és iparos kö-

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Mese a kis fiannak . . .

Kicsi fiam, hallga! Édes apa beszél,
Mig anyuka alszik, Néked addig mesél . . .
... Künn süt a nap, látod, meleg a természet,
Bug a sok cséplőgép, dolgoznak ott, nézzed!
Rekkenő a hőség, ugy-e, Te is érzed?
Még sem szinesedik fehér, sápadt képed?!
De megváltozik ez, elviszlek más tájra,
Oda, ahol lelünk biztos gyógyulásra.
... Másfél éves sem vagy és már sokat láttál,
Ha apád utazott, te is vele szálltál:
Eljöttél én velem kocsin és, vonaton,
Sőt ott voltál velem a mozgósításon.
De ez semmi ahoz, amit most ígérek,
S be is váltok, meglásd, hogyha addig élek.
... Elviszlek magammal szép Székely or-
[szágba,
El, messzire innen, az Oltnak partjára.
Még annál is messzebb, hol Nagyapó lakik
És Nagyanyó vár rád — ha jó leszel, addig . . .
Ott a zugó erdők, magas hegyek tövén,
Hol az ég a földet ölelgeti ölen,
Ahol sokkal később ébred a természet,
— De mutat is aztán — meglásd — csoda-
[szépet. —

S ahol legmegkapóbb a vadregényes táj,
Ahol dalol az is, kinek a lelke fáj.
Odamegyünk mi majd. — Nagyapóék háza
És szívük előttünk, mint kapujok, tárva. —
... Ott most legszebb minden, tele illattal,
A kert minden fája daloló madárral, —
Ház mögött a csermely csacsán folyik tova,
S tiszta kék tükrében fürdesz lubickolva . . .
... Itt, ahol a tájék a mennynek egy része,
Megelégedés és boldogságnak fészke,
Itten volt Anyuka vig, kacagos lánya,
Dalolva röpdösött pillangó nyomába . . .
Itt szőtt fehér álmat boldogság honáról,
S az élet rózsái virultak arcáról . . .
Oda térünk most meg, oda, mind a négyen
És már nemsokára, tán a jövő héten . . .
Ott piros-fekete lesz majd sápadt arcod,
S a természet lesz a gyógyító doktorod. —
Anyuka erős lesz s nem ilyen szomorú,
Arcán egészség lesz, derü és nem boru . . .
Kicsi hugod megnő, olyan lesz, mint Te vagy,
— Tán az idegesség engemet is elhagy . . .
S mire visszatérünk, bár az ősz már itt lesz,
De boldogabb család a mienknél nem lesz . . .
... Ugy, mosolyogj fiam, lelkem mindjárt
[éled . . .
— De mesém elhagyom, mert Anyuka ébred . . .
(Bátaszék) **Várkonyi István.**

Barátság.

Irta: R. Tóth József.

A lehanyatló nap meleg sugarai pajzánul játszadoztak, hol a fák levelein himbálódzva, hol ama fiatalasszony arany szőke haján ugrándozva, ki egy derék férfi oldalán sétált a park jól gondozott utain.

Karcsu termetét könnyű nyári ruha fedte, lengén, üdén, mint a milyen ez asszony kedélye, egész lénye. Aki így látta játszai modorával, mosolygó ajkaival, azt hihette, hogy e fehér homlok mögött komoly gondolatok még sohasem ütöttek tanyát.

Inkább egy babához lehetett hasonlítani, mint egy gondolkodó asszonyhoz. Nyelve folyton pergett, akárcsak Clothó orsója:

— Tudja, kedves Elemér, — mondá lángoló tekintettel — el sem tudom képzelni, mit kezdenék maga nélkül. Maga az egyedüli, széles e világon — az én öregemet kivéve, — aki megért engem. Milyen jó is lesz a maga feleségének, annak majd nem kell napjait egyedül töltenie, mint nekem. Örüljön, hogy nem lett ügyvéd.

— Látja az én férjem csak étkezni jön haza, s akkor bizony édeskeveset beszélhet vele kedvem szerint, mert az ő feje mindig tele van számokkal, kliensekkel és méreggel. Ezt végig hallgatni a feleség kötelessége,

zött nagy különbség van. Legtöbb helyütt s így városunkban is már 10—11 éves korában kerül az iparos pályára a gyermek. Az írás-olvasáson kívül minden előképzettség nélkül. Itt aztán 3—4, sőt 5 évet is eltölt, amíg segéd lesz belőle. Az első években mesterségükből alig tanulnak valamit. Rendszerint házi teendőket végeztenek velük s így nem csoda, hogy a hamarosan önállóságra vergődő iparos-segédből gyenge iparos lesz. Az új ipartörvény ezeken az anomáliákon segíteni igyekszik, de azért bátran állítjuk, hogy jó és versenyképes iparos csakis középiskolai négy alsó osztályt és ipariskolát végzett egyénből válhatnak.

Egy szakképzett s a modern kor igényeit kielégíteni tudó iparos mindenestre több mint egy az egyetemre vágyakozó, de már VI-ik, VII-ik gimnáziumi osztályban megrekedt s a proletáriusok számát szaporító diurnistai pályát választott ugynevezett „úr.” Mert hát nálunk Magyarországon — sajnos — csak azt tekintik urnak, aki pennájával keresi meg kenyerét.

Az iskolai év kezdetén vagyunk s sok szülő ilyenkor határoz gyermeke jövője felett. Ha tehát látják, hogy a gyermekekben nincs tehetség a tudományos pályára, a tanulásra, akkor szíveleljék meg tanácsainkat s ne kényszerítsék gyermekeiket olyanra, amihez nem csak szorgalmuk, kedvük, hanem tehetségük sincs.

Ífj. Szántó Károly.

Előfizetési felhívás!

Amidőn a „Szászváros és Vidéke”-re f. év július 1-jével új előfizetést nyitotunk, nem mulaszthatjuk el hálás köszönetet mondani mindazoknak, akik nehéz, de lelkiismeretes munkánkban támo-

gatni szivesek voltak. Előfizetők, munkatársak és hirdetőik eddigi érdeklődése, támogatása fényes bizonyítéka annak, hogy lapunkat — rövid fennállása dacára — a megye közönsége kellő fogadtatásban és pártfogásban részesíti. Igérjük, hogy főtörekvésünk ezután is az lesz, hogy a közönségnek egy minden tekintetben jó megyei lapot adjunk a kezébe. Hogy ezt tehesük, teljes bizalommal fordulunk a nagyérdemű olvasó közönséghez, valamint kaszinók, olvasó egyletek s más hasonló célokat szolgáló intézmények, testületek választmányához, vezetőségéhez és kérjük, hogy lapunkra előfizetni kegyeskedjenek.

Lapunk előfizetési ára évi 8 korona. Megjelenik minden vasárnap. Terjedelme rendszeren 6, havonként egyszer pedig 8 oldal lesz.

Együttal szíves tudomására hozzuk a hirdető közönségnek, hogy a hirdetési díjakat mérsékelt árakban állapítottuk meg. **Többszöri avagy állandó hirdetéseknel nagy árkedvezmény.**

A reklámnak a pénz- és üzletvilágban jutott fontos szerepére főleg a kereskedők, a termelők, az iparosok, gyárosok, pénzintézetek, kereskedelmi és iparvállalatok figyelmét hívjuk fel azzal, hogy b. hirdetéseikkel mielőbb felkeresni sziveskedjenek.

Szászváros, 1913. július 1-én.

Tisztelettel;

a „Szászváros és Vidéke”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Búcsú-estély.

Bihary Ödön főerdőmérnöknek Besztercebányára történt áthelyezése alkalmából tiszteletére erdész-kollégái, barátai és ismerősei f. hó 23-án a „Centrá”-szálló disztermében társas vacsorával összekötött búcsú-estélyt

rendeztek, amelyen városunk társadalma szép számmal jelent meg. A búcsú meleg és őszinte volt, hiszen a város társadalma benne egy agilis és minden közügyért lelkesülni és dolgozni tudó tagját veszítette el. A bankett lefolyásáról a következőkben számolunk be:

A díszesen és izléssel megterített 60 terítékű asztalnál mintegy ötven tagból álló társaság jelent meg ősi szokás szerint egy barátságos pohár bor mellett búcsút mondani a körükből távozó Bihary Ödön főerdőmérnöknek. Este fél kilenc órákor egy küldöttség ment az ünnepelt után, aki sürtü eljenzések között lépett a terembe. Mindenkiel kezet szorítván, elfoglalta helyét, a mire Duma Géza zenekarának hangjai mellett kezdtek felhordani az izletes étkeket.

Az első pohárköszöntőt Andrae József polgármester mondotta a város közönsége nevében. Beszédében elismeréssel adózik a távozonak azért az odaadó és önzetlen érdeklődéséért, amellyel e várost mint képviselő-testületi tag szolgálta, bárha — ugymond — nem egyszer ellenkező véleményen is voltak, mégis őszinte sajnálatát fejezi ki távozása felett, mert a távozonban a városi képviselő egy olyan tagját veszti el, aki szaktudásával és állandó és fokozódó érdeklődésével a város érdekeit a legjobb tudása szerint igyekezett szolgálni.

Utána Fábry Lajos főmérnök az erdész-kollégák nevében mondott tügyes búcsúbeszédet, rámutatva a távozonak 17 évi munkásságára és arra a szaktudásra, amellyel Bihary főmérnök az erdész-körök elismerését kivívta magának.

Majd Csűrös Pál, a Kún-kollégium igazgatója mondott egy szép és hatásos búcsúbeszédet, hangoztatván Bihary főmérnöknek az iskola iránt tanusított szeretetét és jóságát.

Dr. Szöllösy János ügyvéd az erkölcsi testületek és a Szászvárosi Takarékpénztár igazgatóságának — amelynek a távozó szintén tagja volt — nevében mondott meleg baráti hangon „Isten hozád”-ot a távozonak.

Ífj. Szántó Károly pedig a Szászvárosi Takarékpénztár tisztviselőinek nevében búcsúzott el az agilis és a tisztviselők sorsát és helyzetét szíven viselő igazgatósági tagtól.

Bihary Ödön főmérnök meghatottan vá-

melyet én, igaz, örömmel teljesítek; de fájdalom, az én lelkem ezáltal nincs kielégítve, csak el van némitva.

— Azt a sok apró-cseprő fantasztikus gondolatot, mely agyamat és szívemet foglalkoztatja, ezt végig hallgatni, sőt meg is érteni, erre egy ügyvéd nem vehet magának időt, pláne, ha az az ügyvéd férj. S jaj annak az asszonnynak, akinek nincs senkije, ki kövesse, ápolja gondolatmenetét.

— Az érzelmek elfojtása megmételjezi az ember lelkét, eltompítja az érzéket, s szülője mindennemű családi boldogtalanságnak.

— Kivel vitatkoznék én, ha maga nem volna? Nekem kell valaki, akivel folytonos szellemi vitát folytathassak, s a férjek erre semmiképp sem alkalmasak, már csak azért sem, mert azokkal szemben az asszonnynak mindig engedékenynek kell lennie.

Az asszony csak folyton, folyton beszél, a férfi pedig hallgat, merően nézve a búcsúzónap sugarait.

— Miért olyan hallgatag? — kérdi a nő. — Talán szerelmes? — teszi hozzá pajzán mosollyal. S mint egy gyermek, kinek kilátásba helyeznek egy rég óhajtott játékszert, úgy tapsol kis kezeivel, s felvillanó tekintettel kiált:

— Elemér! Rátalált az „igazira”? Mondja

gyorsan, mondja, hadd örüljek magával. Óh, hogy vártam azt a percet, amelyben a maga szíve is megszólal. Milyen jó dolgom lesz akkor nekem, együtt tölthetjük az estétet is, nem ugy, mint most, mindig csak egy-két futó délutáni órát. Mondja, szép, kedves, szellemes a kicsike?

A férfi hosszan, mélyen néz az asszonyka szemébe, hogy az szinte megrémül e tekintettől. Szótlatlanul ülnek le a padra, mely mögött sürtü, átláthatlan cserjék terpeszkednek, tuloldalt szintén egy padot árnyékolva be.

A siri csendet a tulsó padról áthallzó nő párbeszéd hangjai zavarják meg:

— Látta már megint bemenni? — kérdi az egyik nő.

— Kit? A szép Rétháthy Elemért, az író?

— Természetesen. Talán annyira még nem rossz az az asszony, hogy más is járna hozzá?

— Annyira még nem rossz? Hogy érti ezt? Csak nem gondolja? . . .

— Azt gondolom, amit minden józan eszű ember gondol. Csak emlékezzünk vissza az előttünk lejátszódott családi drámákra, nem kezdődött-e mindentűt úgy, hogy: „a férj barátja”. Örül, ha a feleségét valaki szórakoztatja. Megengedem, hogy ez esetben ez ugy is volt. De ne higgyen az ilyen barátság tartóságában, mert férfi és nő között még nem

létezett barátság, mely nem változott volna szerelemmé. Eleinte, talán, ártatlanok még, de azután jön, okvetlen jön bűn, a sötét bűn . . .

A fiatal asszony, aki minden szót hallott és aki mindent teljesen megértett, halványan kelt fel helyéről, s göröcsösen fogva kísérfője karját, szótlatlanul mennek a park közepén álló villa felé.

A terraszra érve, a nő egy kerti székbe dobja magát, szép feje lehanyatlik és kezét mintegy könyörgésül a nagy Istenhez, ég felé emeli. Nem sir, fájdalmát nem enyhítik könyvek, szoborként bámul a végtelen messzeségbe.

A férfi a terrasz tulsó sarkának rácsozatához támaszkodva nézi a megtört alakot.

Talán önmagától fél ez az ember, hogy ily nagy tért enged közöttük?

Iszonyu küzdelem forrong lelkében. Az ici-pici kis Ámor összeszedi minden csábos eszközét, hogy hatalmába kerítse ez erős férfit. Az egész levegőt rózsaszinbe mártja, bódító illattal igyekszik körülfonni a férfi agyát.

A szemek felvillannak, a szenvedély a győztes fél!

A férfi, karjait kitarva, futásnak ered, már-már érzi a nő lehelletét, közvetlen közelében látja selymes haját, még csak egy lépés vá-

szól s ezekre hálás köszönetet mondott mind azoknak, akik a válás perceit az iránta való szeretetnek és ragaszkodásnak az itt megnyilatkozó külső jeleivel is elviselhetőbbé tették. Egy fához hasonlította magát, amely kisebb-nagyobb gyökereit ereszt a földbe, egyfelől, hogy táplálja önmagát, másfelől pedig, hogy hasznára váljék azoknak, akik elültették. Most, amidőn a fát kitépik, elültetik más talajba, annak minden kis gyökere fájdalmat érez. E kerületben 17 év alatt ő is gyökereket eresztett, amelyek most, hogy elszakítják attól a talajtól, amelyet megszoktak, megkedveltek, nagyon fájnak. Szeretettel fog gondolni mindig az itt eltöltött időre és az itt hagyott kollégákra, barátokra és ismerősökre.

A társaság éjfél után 1 óráig volt együtt s ünnepelte a távozó főmérnököt. Duma Géza híres zenekara pedig szebbnél-szebb nótákkal szórakoztatta a társaságot.

Itt e helyen is tiszta szívből kívánjuk, hogy Bihary Ödön főmérnök új állomáshelyén is megtalálja a baráti kört, s azt a szeretetet és tiszteletet, amelyet körünkben munkásságával és közügyek iránt való önzetlen érdeklődésével kivívott magának. Isten vele!

(San-Toy.)

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Becsés lapjának f. hó 17-én megjelent számában most már másodsor, egy a felesége szoknyája mögé rejtőzött személy „Iparos mester“ cím alatt, úgy az ipartestület, mint szerény személyem ellen nevetséges feltűnési hobortjainak férfiatlan bosszújában oktalán támadásokat intézett.

Az illetőnek nevét családja iránti különös kiméletről most még itt elhallgatom s az ipartestület és személyem ellen intézett indokolatom sértegetésért (bocsánat én ilyet is találtam benne), majd máshol fogok elégtételt szerezni, csupán csak a dolog lényegére nézve kívánok néhány megjegyzést tenni, melynek szíves közlését kérem.

A cikkirő a többi összefüggés nélküli nagyzási mániája között azt írja, hogy előbbi so-

* Közérdekű felszólamlásokat e rovat alatt díjtalanul közlünk. A felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

lasztja el őket. De e pillanatban Ámor elbukik s a győztes egy nagy fekete, komor valami, melynek neve: becsület.

Egy percre mintha megtántorodnék, de összeszedi minden erejét, s szintén egy székbe dőlve, elkezdi beszélni:

— Térjen magához! Hogy akit legjobban szeretünk, annak okozzuk gyakran a legnagyobb fájdalmat, ez rajtam, sajnos, ugyancsak megvalósult.

— Amit annyi szeretettel lassan-lassan összegyűjtöttünk együttesen, azt én vagyok hivatva szétrombolni.

— Ugy jártunk mi ketten, mint a méh és a darázs. Azok is együtt szállnak a virágra, együtt szívják szirmait, s míg a méhecske mások, mi értünk fárad, a darázs csupán saját élvezetére gondol. Amit mi együttesen összegyűjtöttünk, azt maga mind szeretetté változtatta át, melyből úgy férjének, mint nekem, barátjának, kiosztotta részünket. Maga bennünk élt, minden gondolata a mi jólétünkön összpontosult.

— De én nem gondolkodtam, csak szívtam, élveztem jóságát, s most, hogy gondolkodom, arra ébredek, hogy nem mézet gyűjtöttem, hanem mérget, valóságos mérget, mely vagy megöl bennünket, vagy elválaszt örökre.

rait félremagyaráztam s össze-vissza beszéltem, az ügy népnevelés, 1884. évi törv. római számmal írott X. §. és arab számmal írott 60. §. tanonc beiratás- és felszabadítási-díjak jogosan szedése. S, hogy mind ezek a helytelen törvények nem lettek az ő terve szerint keresztül vive, ezért engem tesz felelőssé. — Látja tisztelt cikkirő ur, ön zárjelenben azért sajnálkodik rajtam, hogy ne törjem a fejem, mert megtalál fájdulni s valóban köszönettel tartozom önnek ezért a figyelmeztetésért, mert saját cikkéből látom, hogy önnek csakugyan megártott úgy, hogy most azt sem tudja melyik nemhez tartozik. Ön nekem szememre hányja azt is, hogy a népnevelési-törvény nincs szigorúan végrehajtva s még hozzá az én mesterségemet lealacsonyítólag kritizálja, t. i. annak végrehajtása nekem nem sürgős, mert az én tanoncom úgy is letudja ütni az ökröt, ha nem is járt iskolába. Bocsánat ez a kritika talán kissé még is erős, avagy nem találja annak a t. cikkirő? Hát én az ellen, ha összes mészáros kollegáimat érte alatta, azok nevében is ezennel ünneplésen óvást emelek. Látja én nem alacsonyítottam le az ön iparát, pedig tudom, hogy azokat a fákat, amelyekből a kocsik készülnek letudják vágni az irástudatlan napszámosok is, de aztán a többi szükséges szakipari tudnivalókat? Ne kívánja tőlem t. cikkirő, hogy ebbeli szaktudományáról az általam nagybecsült összes szaktársainak bizonyítványát ezen lap rovatában közzé téssem. Ez az ügy is sokat beszéltet magáról. De, hogy az ön szavaival éljek, hagyjuk ezt, csupán annyit jegyezzen meg magának ön is, hogy az ökrök leütéséhez már magában véve is miniszterileg jóváhagyott szabályrendeleti képesítés szükséges, de ezzel még koránt sincs a mészáros ipar kimerítve. Erről az ön előnyére csak annyit kívánok még megjegyezni, hogy az én iparomban az az eset még nem fordult elő, hogy akár én, akár szaktársaim valamelyike irástudatlan tanoncot felvett volna, ellenben ön ilyent hatot hozott ide magával, más ipartestület székhelyéről. Talán csak nem fogja ezt is az én rovásomra írni a lapba.

Hogy ön a művelt Európában érzi magát, szabad polgár, stb., stb., ezt a jogát senki öntől el nem vitatja. De bocsánat az erősebb kifejezésért, akkor legyen is férfi s nagyzási

A nő fel akar jajdulni, de úgy látszik még erre sincs elég ereje.

S a férfi folytatja:

— Én szentül meg vagyok győződve, hogy sohasem voltam magának több, mint egy barát, mert maga hisz a férfi és nő közt létező barátságban, amely pedig nem létezik sehol a nagy világon! Ha van mégis egy ilyen nő, úgy az maga. De férfi eddig erre nem született. Mert a férfi vagy szereti bensőséges szerelemmel a nőt, vagy pedig oly közömbös az előtte, mint valamely virág, melynek szépségében esetleg gyönyörködik is, de amint szeméit leveszi róla, már el is felejtette.

— Ismervén lelkének minden érzését, végtelen fájdalommal tölt el, hogy nekem kell illuziójától megfosztanom. Még csak vigaszt sem nyújthatok, mert ki vigasztal engem?

— Ne ítéljen el; higgye meg, ha tudtam volna, amit csak sejtettem a mai napig, nem jöttem volna közelébe. De csak sejtettem érzelmeim valóságát, s az a parkban hallott párbeszéd adta tudomásomra a valót.

— Én megyek innét, ahol annyi örömet, annyi boldog percet élveztem. Megyek mesze, új emberek közé.

— Nem mondom, hogy sohasem fogom elfelejteni, mert elvégre is férfi vagyok és

mániájában a lapba irt cikkeiért vállalja is el a felelősséget, írja alá a becsesebb nevét, hogy aztán mint szabadpolgár ne ejtse tévedésbe a közvéleményt.

Azonban bátorkodom tudatni t. cikkirő urat én is, hogy egy csepp okom sincs magamat másképpen érezni, mint ön, ami azonban még nem jelenti azt, hogy a lapok hasábjain nekem tetsző különféle törvények, szabályrendeletek alkotását és végrehajtását is követeljem s végtelen sajnálatomra az ön ebbeli jogát is kétségbe kell hogy vonjam. Erre legfennebb az ön felcsigázott képzelődő, nagyra-vágyó fantáziája jogosítja fel.

Hogy azonban jövőre nézve annak féken tarthatására a kellő lelki egyensúlyt megtarthassa, saját jól felfogott érdekében — s nagy családjára való tekintettel — most már mint e percben még a szászvárosi ipartestületnek elnöke, s önnek jóakarója, figyelmeztetem, hogy ha még egyszer akár hivatalos működésemet, akár személyemet a lapba kritika tárgyává teszi azonkívül, hogy ön ellen a törvényes eljárást megindítom, éppen abban a sorsba fogom részesíteni, amelyben a szomszéd városban lakó derék iparos társaink hasonló eljárása miatt részesítették. Erre nyilvánosan férfi szavamat adom.

Hangsúlyoznom kell azt is, hogy én nem az ön jóvoltából, hanem iparostársaim megtisztelő bizalmából lettem az ipartestület élére megválasztva s hogy mivel érdemeltem ki a bizalmukat azelőtt s miként feleltem meg szerény, de nem csekély fontosságú hivatásomnak azután, azt bírálják meg ők, ott, ahol, aminek alapszabályszerű helye van, de annyi férfi büszkeséget érzek magamban s azt hiszem polgártársaim is jogosan elvárhatják tőlem, hogy az elnökségem alatti alapszabályokban gyökerező, avagy közgyűlésileg hozott határozatok alapján létre jött belső ügyeket ne engedjék a nyilvánosság elé hurcoltatni önnel. Ehhez önnek — bármilyen európai művelt államban érezze magát — joga nincs.

Végül iparostársaimtól ezuton kérek szíves bocsánatot, ha soraimmal a cikkirőnek adott válaszómban egy kissé keményebb leckét adtam, amint azt talán — egyes az ügyvel nem ismerős iparostársak — helytelennek ítélnék. Különben annak idején, vagy érdeklődésükre

akarok feledni: de hosszú és kínos küzdelem kell hozzá, mely alatt nekünk még csak hirt sem szabad hallanunk egymásról.

— Minden ember lelkében egy valóságos fát képez az illuzió, melyet ápolunk, növelünk, de melynek levelei mindennek dacára mind lehullnak. S mikor már mind lehullott, csak a csupasz fa marad meg, akkor annak a fának nem illuzió már a neve, hanem: kiábrándulás.

— Isten vele maga édes, maga drága, maga jó lélek! Bocsáson meg, hogy nekem kellett életfájának az első levelét letépnem.

— Szeresse férjét ezután is, mondja el neki esetünket, ha majd hallja, mily örvény szélén haladt maga, biztosan vesz magának annyi időt a jövőben, hogy megértse a maga fantasztikus természetét, mint ahogy megértettem én.

A nap lenyugodott, mindent homályba hagyva vissza. A fiatalasszony tágranyilt szemekkel néz a távozó férfi után.

— És azután jön, okvetlen jön a bűn, a sötét bűn — suttojják halvány ajkai. Majd panaszos sóhaj fakad a lelkéből és zokogva mondogatja:

— Pedig úgy szerettem ezt a poéta-embert!...

bármikor kellőleg indokolt felvilágosítással szolgálók.

Tekintetes Szerkesztő urnak pedig a szives közlésért köszönetet mondva, vagyok
Szászváros, 1913. augusztus 22.

kiváló tisztelője
Ábrahám Albert,
ipartestületi elnök.

Lopás a dévai postánál.

28.000 koronával eltűnt postaszák.

A dévai postahivatalnál f. hó 27-én este titokzatos körülmények közt eltűnt 28.000 korona. Este 9 órakor indult el a postakocsi a postáról, hogy kivigye az állomásra a postanyagot. A kocsit Sándor Gergely levélhordó kísérte. A kocsis Pasztea Tódor román legény volt. Az állomáson a levélhordó kiűritette a levélszekrényt. A mikor a postakocsit kinyitotta és annak tartalmát át akarta adni, észrevette, hogy az egyik pénzeszsák, melyben 28.000 korona volt, hiányzik. Az esetről azonnal jelentést tett a rendőrségnél, mely azonnal széleskörű nyomozást indított. Az éjjel folyamán meg is találták a postaszákot felhasítva. Az ajánlott levelek és egyéb értékek érintetlenül benne voltak, a 28.000 korona azonban hiányzott. A rendőrség a levélhordót és a kocsist őrizetbe vette. Erősen tagadják, mintha valami közük lenne a postaszák eltűnéséhez és tárgyi bizonyíték nem ismerült fel bűnösségük mellett. A postakocsi, amelyből a lopás történt, egyszerű kulccsal záródik, lakat nem volt rajta. Utközben a levélhordó és a kocsis nem állhattak meg, de a pályaudvaron 7—8 percig magára hagyták a kocsit értékes tartalmával együtt. A nyomozás most abban az irányban folyik, hogy kik jártak e néhány perc alatt a kocsi körül, tegnap délig a dévai rendőrség nem talált nyomot, mely a tettest sejtetné.

Lapunk zártakor telephonon jelentették, hogy a kocsis beismerő vallomást tett, amelyből kitűnt, hogy cinkostársai vannak. Ugyanis, amíg a levélhordó a kocsitól az állomáson lévő levélszekrényhez ment, addig a szolgáló kulccsal kinyitotta a kocsit és a zsákot ott settenkedő társainak adta át. A rendőrség ezeket is letartóztatta s most folyik a vallatás.

NAPI HIREK.

Korszerű csodák.

„Felvilágosult korunkban
Nem történnek már csodák“ —
No majd mindjárt megmutatom,
Ez a nézet mily fonák.

Hogyha hamis mosolyával
Számos igaz híveket
Hódít egy szép hölgy magának,
Nem-e csoda művelet?!

S ha fanyarrá vált a hölgynek
Hamis — édes mosolya,
S igaz hive mind elszállong,
Nem-e ismét új csoda?!

Ha egy „angyal“, kit „imádunk“,
Meg nem akar érteni
És egy szócskát nem bocsát meg,
Nem-e csoda — isteni?!

S ha megértve végre már, hogy
Bennünk tiszta láng lobog,
Gyülöl, mert imádni merjük,
Nem-e kell csodálnotok?!

S ha világos példáimmal
Nem jutottam el oda,
Hogy csodákban higgyetek: hát
Az a legnagyobb csoda!

r. t. j.

— **Áthelyezések.** A közoktatásügyi miniszter Angyel Samu petrozsényi és Dabóczi János marosszentkirályi tanítókat kölcsönösen áthelyezte. — Az igazságügyminiszter Nagy Kázmér dr. petrozsényi és Allesz Béla nagyenyedi járásbirósági jegyzőket, — a közoktatásügyi miniszter Szenészy né Schlögl Margit szászvárosi és Hlavathy Teréz batonyai állami elemi iskolai tanító-nőket kölcsönösen áthelyezte.

— **Választás.** Dr. Thúry Zsigmond Kún-collegiumi h. tanár, lapunk munkatársa, a kiskunhalasi ref. gimnáziumhoz helyettes tanáruvá választott meg. Állását már szept. 2-án elfoglalja. A távozó tanár, városunk aranyifjúságának szimpatikus tagja volt, lapunknak pedig hűséges és szorgalmas munkatársa s így érthető, hogy távozásával érzékenyen érint sokakat. Kívánjuk, hogy új állomáshelyén is éppen olyan szeretet környékezze, mint itt. Isten vele!

— **Házasság.** Berkes Zoltán helybeli kereskedő f. hó 31-én tartja esküvőjét Geiger Malvin urleánnyal Hatvanban. Gratulálunk!

— **Új ügyvéd Piskin.** Dr. Székely Ferenc ügyvéd, aki mint ügyvédjelölt Szászvároson hosszasan működött, Piskin telepedett le s irodáját szeptember 1-ével ott nyitja meg. A rokonszenves fiatal ügyvéd távozásával egy agilis embert veszített el társadalmunk s annak különösen arany ifjúsága. Sok szerencsét kívánunk neki!

— **Gyászhir.** Szászváros egyik köztisztelőben álló munkás iparos polgára Wolff Károly kovácsmester, életének 73-ik évében augusztus 24-én hajnali 2¹/₂ órakor hosszas szenvedés után meghalt. Temetése augusztus 25-ikén délután 4 órakor ment végbe a protenstáns sirkertben általános részvét mellett.

— **Emléktárgy átadás.** A dévai pénzügyigazgatóság keretébe tartozó pénzügyi tisztviselő Andersen Lászlót bucsuzása alkalmával emléktárgyakkal akarták meglepni, amit f. hó 20-án adott át egy küldöttség. Az emléktárgy remek kivitelű sörös készletből és egy írókészletből állt, ezüstből valószínű művészi ötvösmunka. A nyugalmat élvező pénzügyigazgató meghatóttan mondott az ajándékért köszönetet.

— **Hangverseny.** A vajdahunyadi m. kir. vasgyári dalkör és zenekar folyó évi szept. hó 7-én (vasárnap) Kudsiron, a m. kir. vasgyári vendéglő helyiségében hangversenyt rendez. — Felkéretnek mindazon városi urak, kik a mulatságon résztvenni óhajtanak, hogy ebbeli szándékukat a dalárda titkáranál mielőbb jelentsék be. Belépő-díj: Személyjegy 1⁶⁰ kor., családjegy 3 kor. A dalkör tagjai az alapszabályok 6. §-a II. bekezdése szerint kedvezményben részesülnek. A tiszta jövedelem a „Vajdahunyadi vasgyári dalkör“ zászlóalapja javára fordítatik. Felülfizetést szívesen fogadunk és hirlapilag nyugtázunk. Kezdeté este 9 órakor. Hangverseny után tánc. Indulás Vajdahunyadról szeptember 7-én d. u. 2 óra 55 perckor. érkezés Kudsir-ra ³/₄ 7 órakor. Innét bevonulás zenével a gyár elé. — Visszaindulás szeptember 8-án reggel 4 óra 15 perckor, érkezés Vajdahunyadra reggel 7 óra 6 perckor. — Műsor: 1. „Maritáná“ nyitány. Wallace, előadja a zenekar. 2. „Zarándokok kara“ Tannhäuser operából Wagner

R., zenekar-kiséréttel előadja a dalárda. 3. Szavalat, előadja Liebel József ur, a „Vajdahunyadi vasgyári dalkör“ elnöke. 4. Faust egyveleg. Gounod, előadja a zenekar. (10 perc szünet.) 5. Magyar dalok, Gaál F., éneklő a dalárda. 6. Vonós-négyes, előadják Weib Gyula, Hüttner Vilmos, Hüttner Adolf és Slegre József urak. 7. Magyar Király induló, Huber Károly, zenekar kíséréttel éneklő a dalárda. 8. Záró-induló, előadja a zenekar.

— **Városi közgyűlés.** Szászváros szab. kir. rend. tan. város képviselő testülete 1913. évi augusztus 30-án d. u. 3 órakor a Transsylvania szálloda nagytermében rendkívüli közgyűlést tartott. (Állandó választmányi gyűlés 1913. évi augusztus hó 29-én d. e. 10 órakor a polgármester hivatalos helyiségében volt.) A közgyűlés tárgysorozata: 1. Tanácsújabbai előterjesztése a borítal és husfogyasztási adók beszedési jog megváltása összegének megállapítására vonatkozólag. 2. Intézkedés sürgős fizetések teljesíthetése iránt. 3. Városi kaszárnyák udvarán levő 2 kut átalakítása. 4. Tanács előterjesztése a városi kaszárnyák területén a gépfegyver osztályok részére szükséges istálló és szin építésére vonatkozólag. 5. Pótköltségvetés a part biztosítások létesítésével, a jelenlegi fahidak kijavításával, valamint egyéb sürgős munkák végzésével járó elő nem irányzott költségeknek pótdó utján leendő fedezésére. 6. Országút vonalának szabályozása. 7. Schuleri Frigyes cég kérése az általa hasznóbérelt városi alsómalom után járó bér részbeni elengedése iránt. 8. Schuleri Frigyes cég kérése az általa hasznóbérelt városi postaegres után járó bér részbeni elengedése iránt. 9. Puian Péter kérése az általa hasznóbérelt solymostó melletti rét hasznóbérének felerészbeni elengedése iránt. 10. Dobré János kérése az általa hasznóbérelt hosszú-utcai kert bérének leszállítása iránt. 11. Városi dijnokok kérése fa adományozása iránt.

— **Benttartott rezervisták hazajövele.** F. hó 26-ikán délben 12 óra 20 perckor egy 10 kocsiból álló személyvonat robogott be a szászvárosi állomásra, amelyen 4 napi utazás utá Putsch Gusztáv százados vezetésével hazaérkezett 600 rezervistája a 64. gyalogezrednek. Napbarnította, kifáradott, öregedő legények voltak bizony a rezervisták, de boldogságtól ragyogott az arcuk, amidőn a vonatból kiszálva találkoztak itthon hagyott és sokat nélkülözött családjuk tagjaival. — A rezervistákat úgy az állomáson, mint a kaszárnyában katonai parádéval fogadták. Diszszázad és katonazene vonult ki elejük és megjelent az állomáson az itt levő egész tisztikar. — Putsch kapitány a csapatokban felállított rezervistákat átadta Kosak alezrederesnek, mint térparancsnoknak. Ez a tény. Azonban az is tény, hogy a város közönsége erőssen megütközött azon, hogy „Szászváros városa“ a fogadtatásban nem képviseltette magát, sőt egyáltalában teljesen közömbös maradt. Az egész országban a városok a hazajövő katonákat legalább egy kis morális elismerésben részesítették, csak éppen szászváros nemes tanácsából halt volna ki az érzék ez iránt?!

9 hónapon át állottak szegény tartalékosaink a határszélen ugyszolván harc vonalban, mialatt otthon családjuk sokszor nélkülözések közepette várta a kenyérkereső családfő hazaérkezését. Most, hogy haza jöttek, a város egy kis fogadtatást rendezhetett volna tiszteletükre, hiszen ez még pénzbe sem került volna. Ez a szokatlan magatartás úgy polgári, mint katonai körökben érthető és kinos megütközést keltett.

— **A jegyzőegyesület közgyűlése.** A Hunyadvármegyei Községi- és Körjegyzők Egyletének Pujon, a „Puji Olvasókör“ helyiségében f. évi szeptember hó 8-án d. e. 11 órakor lesz az évi rendes közgyűlése és ezt megelőzően ugyanott s az napon d. e. 10 órakor a választmányi ülése. Táragsorozat: 1. A múlt évi közgyűlésről felvett jegyzőkönyv hitelesítése. 2. Elnöki jelentés. 3. Az egylet zárszámadása 1912. évre. 4. Az egylet költségvetése 1914. évre. 5. Erzsébet Árvaház és Segítő Egyesület zárszámadása 1912. évről. 6. Erzsébet Árvaház és Segítő Egyesület költségvetése 1914. évre. 7. Számvizsgáló bizottság megválasztása. 8. Központi egyesület által kidolgozott szabályrendelet tervezet a községi és körjegyzők, ugysis mint anyakönyvvezetők részére egyes hivatalos működéseikért engedélyezett díjakról, valamint az általuk végezhető magánmunkálatokról. 9. Brázovay Zoltán javaslata a községi- és körjegyzők országos bankja részvénytársaság működésénél az Országos Jegyzői Egyesület befolyásának biztosítása iránt. 10. Brázovay Zoltán indítványa kör- és segédjegyzők anyagi helyzetének javítása tárgyában. 11. Az egyesület múlt évi közgyűlése által kintűzött pályadíjra érkezett pályamunkák ismertetése s a jutalom kiosztása iránti határozathozatal. 12. Az egyesület által az Erzsébet Országos Árvaház és Segítő Egyesület javára tett alapítvány ez évi kamatainak kiosztásáról jelentés. 13. Ollé Mihály bátaszéki körjegyző kérése az általa forgalomba hozott címfelírások ajánlása tárgyában. 14. Az Erzsébet Országos Árvaház és Segítő Egyesület kérése járási megbízottak kijelölése iránt. 15. Az Országos Központi Egyesület elnökségének átirata a több oldalról ajánlott központi egyesületi alapszabály és ügyrend módosítása tárgyában. 16. Országos ügyvédszövetségnek központi egyesülethez intézett átirata, a jegyzői magánmunkálatok egyidejű megszüntetésével, a kör- és segédjegyzők anyagi helyzetének egyesült erővel való kiküzdése érdekében egységes mozgalom megindítása. 17. Orsz. központi egyesület leirata a családi értesítők kiállítása és megújításánál előirt jegyzőkönyv helyett nyilvántartás vezetésének elrendelése iránti kérés előterjesztése. 18. Az Országos központi egyesület ez évi rendes közgyűlésére az elnök, jegyző és pénztáros mellé három kiküldött (két jegyző, egy segédjegyző) megválasztása. 19. Jövő évi rendes közgyűlés helyének kijelölése. 20. A közgyűlést megelőző 24 órával beérkezett indítványok tárgyalása. Kelt Fehérvízen, 1913. évi augusztus 12-én. Holósi András s. k. jegyző. Fekete Máté s. k. elnök. Az egyesületi tagdíj-, valamint az Erzsébet Árvaház Egyesületet illető hozzájárulási hátralékok mielőbbi befizetését kéri a vezetőség.

— **Házasság.** Lozsádi Hercegh Elemér kiliti földbirtokos f. hó 24-én esküdtött örök hűséget Bár Ilona urhölgynek. Sok szerencsét kívánunk.

— **Beiratkozások a ref. Kún-kollegiumba.** A beiratkozások a ref. Kún-kollegiumba az 1913/4. tanévre szeptember 1—4. napjain fognak történni. A javító vizsgálatok auguszt. 31-én d. e. 8 órán kezdődtek; az iskolai év ünnepélyes megnyitása pedig szeptember 4-ikén d. e. 11 órakor lesz. Később jelentkező tanulók szeptember 8-ikáig az igazgató, 8—15-ikéig pedig a tanári testület által vehetők fel, az elkésés igazolása mellett. A fölvetélnél bemutatandók: a) Születési bizonyítvány. b) A gimnázium I. osztályába való fölvetélnél a népiskola IV. osztálról, a II—VIII. osztályba való fölvetélnél pedig a gimnázium

összes megelőző osztályáról szóló bizonyítványok. c) Az újraoltásról szóló orvosi igazolvány. d) Akik valamely iskolai kedvezményért folyamodnak, községi bizonyítvány a szülők vagyoni állásáról. A tanulónak szülők, gyámjaik vagy azok megbízottjaival együtt kell megjelenniök a beiratkozásnál. Az iskolai díjak a következők: 1. Beiratási- és bizonyítványi-díj: 2 K. 2. Orsz. tanári nyugdíj-illeték: 6 K. 3. Értesítő-díj: 1 K. 4. Tandíj: 48 K. 5. Lakás-díj: bennlakóktól, felső ágyért fiókkal 24 K, alsó ágyért fiókkal 12 K. 6. Közköltség: (fűtés, villanyvilágítás, takarítás, szolgálat, fürdő-díj, kórházi járulék) bennlakóktól 40 K, künnlakóktól 20 K. 7. Könyvtár-díj: algimn. tanulóktól 2 K, felgimnáziumiaktól 3 K. 8. Önképzőköri tagsági-díj: felgimnáziumi tanulóktól 3 K. 9. Vivás-díj: önként vállalkozó felgimnáziumi tanulóktól 16 K. 10. Zongorahasználati-díj: azoktól, akik az intézeti zongora használatára engedélyt nyernek havonként 1 K. 11. Konviktus-díj: konviktusi tagoktól teljes kosztért egész évre 240 K. Az 1., 2., 3., 5., 7., 8. pont alatti díjak a beiratáskor egész évre előre fizetendők, a 4., 6., 9. és 10. pont alatti díjak a beiratáskor és február 1-én fél-évenként előre is fizethetők. A konviktusdijnak a szabályzat értelmében 20%-a a beiratkozás alkalmával, 30%-a november 1-én, 30%-a február 1-én és 20%-a május 1-én fizetendő.

— **Kaptuk e pár sort:** Kolozsvárra történt hirtelen elköltözködésem folytán mindazon jóismerősnek és jó barátoknak, akitől az idő rövidsége miatt el nem bucsuzhattam, ez uton mondok „Isten hozzád“-ot. Tisztelettel: Nemes Jakab.

— **Beiratások az állami polgári leányiskolába.** A beiratások a szászvárosi állami polg. leányiskolába szeptember hó 1. és 2-án, naponként d. e. 8—12 és d. u. 3—5 óráig tartanak. Szeptember 3-án d. e. 8 órától kezdődőleg javító- és pótvizsgálatok. Beiratási-díj 1 K. Tandíj 12 K, Könyvtár-díj 120 K, Tanulmányi-alapra 1 K, Hivatalos nyomtatványokra 10 fill. Összesen 1650 K.

Az igazgatóság.

— **A tartalékosok adókedvezménye.** A pénzügyminiszter körrendelettel intézet a pénzügyigazgatóságához, melyben felhatalmazza a pénzügyigazgatóságot, hogy a kivételes tényleges szolgálatra behívott, illetve visszatartott családfenntartó tartalékosokat, póttartalékosokat, valamint az ezek családjaikat terhelő egyenesadó és illetékek behajtását függeszték fel és a bevanultak hazatérése után is még három hónapon át tartásuk függőben, sőt még azután is, ha az illetők fizetési halasztást kérnek. Ezzel kapcsolatban említjük, hogy az ipartestületek országos szövetsége fölterjesztést intézett a pénzügyminiszterhez, amelyben a katonai szolgálatra behívott és visszatartott kisiparosok adójának lesszállítását kéri, utalással arra, hogy foglalkozásuk, existenciájuk csak úgy megvan támadva a behívás és visszatérés következtében, mint a földmiveléssel foglalkozóké.

— **Ügyvédjelöltek országos kongresszusa.** Az Ügyvédjelöltek Országos Egyesülete f. évi október hó 5-én, a temesvári országos jogászggyűléssel kapcsolatban kongresszusra hívja össze a magyar ügyvédjelölti kar összes tagjait. Az első vidéki kongresszus rendezését a Temesvári Ügyvédjelöltek Egyesülete vállalta magára. A kongresszuson megvitatás alá kerülnek az ügyvédjelöltek helyzetét illető kérdések közül a következők: 1. Országos szervezkedés. 2. Országos ügy-

védjelölti segítő-alap és országos betegpénztár alapítása. 3. Ügyvédjelöltek országos otthonának létesítése. 4. Ügyvédjelöltek és a patronázs-ügy. 5. Az 1912. évi VII. t.-c.-nek az ügyvédjelöltek jogos érdekeit sértő intézkedéseinek megváltoztatása iránti mozgalom. A kongresszus résztvevői lakhelyüktől Temesvárra és vissza kedvezményes áru vasuti jegyet kapnak és a jogászggyűlés rendezősége által rendezendő aldunai kiránduláson is résztvehetnek. Teljes ellátással együtt 45 koronába kerül. A kongresszuson és a kiránduláson való részvételre szeptember hó 10. napjáig lehet jelentkezni. Résztvevők a mérsékelt áru vasuti jegyek beszerzése végett mielőbb értesítsék dr. Stein Jánost, a temesvári ügyvédjelöltek egyesületének titkárát, Temesvár IV, Bega-balsor 24., ahova e határidőig a kirándulás díja is beküldendő. A rendező egyesület ezuton is felkéri ügyvédjelölt kartársait, hogy mennél nagyobb számban vegyenek részt a kongresszuson, amely, ha az eszme visszhangra talál, nagyjelentőségű lesz a magyar ügyvédjelölti kar további helyzetére nézve.

— **Magyar gör.-katholikus egyházközség Kolozsvárott.** Kolozsvárról jelentik: A kolozsvári magyarság körében mozgalom indult meg, hogy Kolozsvárott önálló magyar görög kath. egyházközséget szervezzenek. Kolozsvár területén a legutóbbi népszámlálás adatai szerint 3000 magyar gör.-katholikus hívő él, akiknek felkérésére Bokor Endre gelencei esperes-plébános Kolozsvárra érkezett a szervezés előkészítése végett. A mozgalom a kolozsvári közigazgatási hatóságok teljes támogatásával indult meg és mihielyt az előkészítő munkával kellően előrehaladtak, megtörténik az egyházközség formális megalakítása is.

— **Tülkölés a hajnali órákban.** Szép falu mégis ez a Szászváros. Legalább mindenképen igyekszik azzá lenni. Ugyanis mucsai és kutyabagosi mintára itt is divatban van, hogy a marha- és disznópásztorok a kora reggeli órákban az utcákon „tülköl“ hangversenyt rendeznek, ami ugyan a tehéneknek és a disznóknak szól, de amit a mélyen alvó városi polgárság is meghall. Természetesen a földobhártyák ilyenmü izgatásai folytán a hajnali jótékony álmot továbbtünik s a felzavart közönség pedig áldhatja az Istent annak a magistratusnak és rendőrségnek, amely az ilyen ősi szokást meg nem szünteti. Ne higyjük azonban, hogy e pár sorra meg fog szünni ez a romantikus állapot, éppen ezért ajánlunk egy módot, amelylyet már egyebütt sikerrel alkalmaztak. Ugyanis — ha aludni akarsz kedves polgártárs — adj a tülkös pásztornak mindennap egypár fillért s dicsérd meg szép művészetét s egyuttal kérjed, hogy minden reggel hangversezzen neked bizonyos előre kialkudott fillérekért. Azután hirtelen szüntesd be a díjazást, amire ő — bosszúból — szintén beszünteti neked a tülköl hangversenyt.

— **Értesítés.** Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. tudomására hozni, hogy Mútermemet teljesen új gépekkel szereltem fel annyira, hogy a nagyérdemű közönség legmesszebbmenő igényeit is kielégíthetem. Elvállalok régi képekről nagyítást és olajfestményeket, azonkivül bárminemü e szakbavágó munkát. Pártfogóimnak és a nagyérdemű közönségnek jó indulatába ajánlom magamat. Kiváló tisztelettel Róna Jenő fényképész, Szászváros Vásár-utca 4 sz.

— **Céllövészet a gymnáziumban.** A szászvárosi ref. Kún-kollegium tanárkara a zilahi és más középiskolákhoz hasonlóan el-

határozta, hogy a felsőbb osztályok ifjúságát az egyes torna órákon katonai céllövészetben és fegyverfogásban oktatni fogja s e végből katonáéktól egy oktatót fognak kérni, aki Firtos Ferenc torna-tanár mellé beosztva az ifjúságot, a „reglama“ szerint fogja kiképezni. Mondanunk sem kell, hogy ez az ujtás mennyire hasznos és üdvös. Az ifjúság pedig örömmel üdvözli ezt az ujtást, mert ez által az elkerülhetetlen katonai kötelezettségének idejére olyan ismeretekhez jut, amely megfogja könnyíteni ugy az őket, mint az oktatók nehéz munkáját. Hadászati szempontokból pedig szintén nagyon előnyös és fontos lesz ez az ujtás, amely 1913/4. tanévben már életbe fog lépni.

— **A rendőrség államosítása.** A közgazgatás reformjában az első lépés a vidéki rendőrség államosítása lesz. A törvényjavaslat a belügyminisztériumban teljesen elkészült, az ősszel a Ház elé kerül és 1914. évi január eljsejével életbe is lép. A javaslatnak érdekes és fontos rendelkezése, hogy minden kir. ítélőtábla székhelyén, tehát tizenegy városban főkapitányi állásokat szerveznek. A főkapitányok hatásköre nemcsak a saját városukra, hanem a tábla egész területére kiterjed. A főkapitányok és helyettes főkapitányok közvetlen alárendeltje a kerületi kapitányok lesznek, akik a kisebb városokban állanak a rendőrség élén. A törvény életbe léptetésétől kezdve a főkapitány ítéletei nem a városi tanács elé kerülnek, mint eddig, hanem a tanácsi vélemény kihagyásával mindjárt másodfokban a belügyminiszterhez kell fellebbezni. Az állam a vidéki rendőrségnek mai szervezetét csak részben veszi át s a tisztikarba főleg jogvégzett fiatal erőket fog kinevezni.

— **Az érdemkeresztek kiosztása.** Tudvalevőleg a hadügyminisztérium a mostan lefolyt háborus állapotban behívott katonák részére érdemkereszteket osztatott ki. Az algyógyi járásban már lejöttek a keresztek s P o g á n y Árpád főbíró személyesen osztotta ki őket, ünnepélylyé avatván az aktust egy pár buzdító szóval s azzal a kézzszorítással, amellyel a keresztet minden egyes kitüntetett katonára mellére tűzte.

— **A rozoga hid.** A róm. kath. áll. elemi iskola előtt elfolyó patakon van egy hid, amely olyan rozoga, hogy ha egy terhebb jármű megy át rajta inog, recseg, ropog s összedüléssel fenyeget. Mielőtt egy nagyobb szabású szerencsétlenségről számolnánk be, kérjük a t. rendőrséget, hogy ezt a hidat helyezze forgalmon kívül. A tanács, a polgármester pedig hassen oda, hogy ez a hid, egy erős új hiddal cseréltesék ki, mert ha csak egyszer is kell a városi cséplőgépet (van ilyen is) azon átvinni — baj lehet belőle. —

— **Honvédhadkiegészítő parancsnokság Déván.** Mint teljesen megbízható forrásból értesülünk, 1914. január 1-én már honvédhadkiegészítő parancsnokságot fog kapni Déva. Vármegyénk központjának ezen haladását mi is örömmel jegyezzük fel.

— **Utcáink tisztaság és a kolera elleni rendelet.** Annyi panasz érkezik szerkesztőségünkbe városunk utcáinak tisztatlansága miatt, hogy maholnap állandó rovatot fogunk ezeknek nyitni. Szomorú, de való, hogy utcáink tisztasága sok kívánni valót hagynak maguk után. Rendes körülmények között is kifogásolható szemétkerakódó dombok disztik utcáink legtöbbjét. Most, mikor a kolera réme fenyegetőleg lépett fel, most, amikor az óvintézkedések betartására szigorubban kell fel-

ügyelni, akkor éppen a város jár rossz példával elől azzal, hogy az utcák tisztántartására ugyszólván nem fordít semmi gondot. Ezuton is felhívjuk a rendőrséget, hogy — pénzbírság terhe mellett — utasítsa a tanácsot, hogy az utcák tisztántartása iránt haladéktalanul intézkedjék.

— **Vívótanfolyam.** Palliardi Ervin okleveles vívómester Szászvároson egy három hónapos vívótanfolyamat rendez. A tanfolyam több csoportból áll úgy, hogy a teljesen kezdőknek is módjukban lesz magukat e nemes sportban kiképezni. A beiratkozás már szeptember elsejével kezdetét veszi, mikor is a tanítás is megkezdődik. Az eddigi jelentkezők száma már biztosítja a tanfolyam megkezdhetését. A „Szászvárosi athletikai club“ a maga kebelében erős mozgalmat indított meg a tanfolyam érdekében. B a k s a y Endre club elnök a tagok között ez irányu felszólítást körözött. A vívómester egyeseknek is ad külön órát. Felhívjuk az érdeklődők figyelmét a tanfolyamra, amely hivatva lesz az „athletikai club“-ot is új életre kelteni. Amint értesültünk a város ifjúsága köréből számosan jelentkeztek tagul s így rövid időn belül remélhető, hogy városunkban is a sport iránt a kellő érdeklődés meg lesz.

— **Megölte az anyját.** Az emberi elvetemültségnek különös esetével áll újból szemben az igazság-szolgáltatás és ez az esemény megint szomorúan jellemzi a falusi román nép morális gondolkodását és a pálinka következtében beálló degeneráltságot. Manasse Pásztk dumesdi lakos f. hó 9-én felkereste szülei házat, ahol a marhát nézte meg. Az anyja reászólt, hogy mit keres ott? A durva ember még durvábban válaszolt az anyjának, majd szóváltás után földhöz csapta az udvarban és a fejsze fokával addig ütötte, míg élet volt benne; azután ott hagyta. A szerencsétlen öreg asszonyt másnap találták meg holtan. A csendőrség a brutális fiut elfogta és átadta az ügyészségnek.

— **Az adóreform.** A kormány az új adótörvényeket 1914. január 1-én szándékozik életbe léptetni. A pénzügyminiszter mindjárt az őszi élésszak elején törvényjavaslatot fog előterjeszteni az életbeléptetés és a törvények egyes intézkedéseinek módosítása tárgyában. Ez lesz a harmadik revíziója az 1899-ben hozott törvényeknek. Bizonyos, hogy az új adórendszer csak nehezen és lassan fog behatolni az ország köztudatába. Ugy halljuk, hogy a tervezett módosítások állítólag a kereskedő és iparosi körök néhány kívánságának fognak eleget tenni. A pénzügyminisztériumban az életbe léptetési munkálatok már megkezdődtek és ősszel publikálni fogják. Itt megemlítjük, hogy a pénzügyminisztériumban jelenleg törvényjavaslatok készülnek a jogilletékek felemeléséről és a progresszív örökösödési adóról. Ezek a javaslatok egyik részét képezik annak az akciónak, melyet a pénzügyminiszter az állami bevételek jelentékenyebb fokozása céljából megindított.

— **Értesítés.** A dévai áll. elemi és polgári leányiskolájában a beiratások az 1913—14. tanévre szeptember hó 1, 2, 3 és 4-én d. e. 8 órától 12-ig, d. u. 3-tól 5-ig tartatnak, azontul jelentkezhetni beiratkozás végett az igazgatóságnál szept. 10-ig. A javító, felvételi és pótvizsgálatok szept. 5-én d. e. 8 órakor kezdődnek. A rendes tanítás szeptember 6-án d. e. 8 órakor veszi kezdetét. Az ingyenes népoktatásra vonatkozó 1908. évi XLVI. t.-c. 8. §. értelmében az állami elemi iskolában a beiratásért 50 fillért fizetnek. — A polg. iskolában a beiratási díj 2 K, tandíj 12 K,

ifjúsági könyvtárra 1 K, iskolai értesítőért 1 K 30 fill. fizetendő. A beiratásnál a tanulók szülei vagy gondviselőik kíséretében kötelesek megjelenni és magukkal hozni keresztleveletüket (születési bizonyítványt), az iskolai értesítőt (bizonyítványt), továbbá az 1877. évi XXII. t.-c. 4. és 5. §-a értelmében köteles minden tanuló igazolni, hogy élete 12-ik évéig újra beoltatott vagy hogy 5 éven belül valóságos himlőt állott ki s az újraoltástól orvosilag fel van mentve. Ily adatok nélkül a tanuló csak ideiglenesen vehető fel. Az igazgatóság.

CSARNOK.

Elvek.

— Humorosan komoly, gunyos valami. —

Már régóta szeretnék írni valamiről. Valamiről, ami mindenkit érdekelhet, de senki előtt sem érdekes. Sok, sok álmatlan — higgye, aki akarja — éjszakán tünődtem, töresekhez hozzászóltam koponyámat, míg végre arra az utra jutottam, melyről még a Biblia is azt mondja, hogy a helyes megoldás utja. Elhatároztam, hogy olyan valamiről írok, amiről még nem irtak és ha irtak is olyan alakban adom elő azt, mint amilyen alakban még elő nem adták. Írok az elvekről, gondoltam. De miért éppen az „elvekről“ — kérdezhetné valaki. — Hát erre kérem szépen, éppen ez a cikkecske fog megfelelni. Mert, hogy a cikk a kérdésre megfelel, arról megvagyok győződve kora írói minden önérzetem előtérbe helyezve. Hogy azonban a közönség várakozásának és érdeklődésének meg fog e felelni: arról már én nem felelek. Latba vettem én mindent: nem félek senkitől és senki se féljen tőlem. Nem fogok a toll hegyére tűzni senkit s engem sem fog senki felnyársalni . . .

*

Ezelőtt egy pár héttel Kolozsvár-felé utaztam, a gyorsvönet II. oszt. fülkéjében — ezt azért jegyzem meg, mert rendes körülmények között per pedes . . . utazom — igen érdekes — t. i. érdekes annak, aki érti — párbeszédnek voltam koszorús tanuja, mely egy 16 éves ifju ember és egy 16 éves lányka között folyt le a következő bájos alakban:

L á n y: Nézd Laci, az árviz itt is milyen károkat okozott!?

I f j u: Bánom is én!

— Ejnye, a fiatal ur ugylátszik elég nyers szokot lenni a női nemmel szemben.

L á n y: De azért megnézhetnéd!

I f j u: Ah! Nincs kedvem!

L á n y: Istenért: mondd lelkem, mi bajod? Miért nincs kedved?

I f j u: Elvből. Tudod nekem vannak elveim!

L á n y: Ja! . . . Az már más. Igy értelek! Igy értelek! Nahát én igazán nem értelek — gondoltam magam. — Teringéttét, ennek a tejeles szájunak elvei vannak? Ő hangoztatja az elveit! Elvből nem néz ki az ablakon! Itt aztán igazán meglátszik a „modern“ nevelés hatása! Kacagjak ezen, vagy mérgeledjem? Nem mérgeledtem, hanem elkacagtam magam. Kacagásom hatása kolosszális volt. Az ifjuur dühösen végig mér s kiment — elvből. — Miután jól kikacagtam magam: könnyeim törülgetve, gondoikozni kezdtem. Vajjon most, kinek van igaza: neki, vagy nekem? Hopp! Hirtelen egy ötletem támadt. Utána mentem. Kifejtettem neki, hogy nem őt kacagtam. S máskülömben is, néha elvből szoktam kacagni. A jelen esetben is ugy tettem, Az ifjuur önérzetes mosollyal válaszolt. „Értem, hogyne ez méltánylandó.“ S

azzal ismét visszaült előbbeni helyére. — Én hallgattam. Most is hallgatók. Csúpn abbéli véleményemnek adok kifejezést: be jó volna, ha a „modern“ nevelők, „elvek“ hangoztatása helyett, néha ismét a pálcát használnák érvelni!

Künn maradtam a folyóson és ismét átadtam magam gondolataimnak. Az elvről elmélkedtem. Vajjon nekem vannak elveim? Kérdeztem önmagamtól. Lehet. Válaszoltam flegmátikusán. — Kinéztem az ablakon s egy szelid képű tehenet pillantottam meg, amint a vasuti töltés közvetlen közelében majszolta a füvet. Miért legel ez a tehen a vasuti töltés közelében? Erre a kérdésre is hamar válaszoltam. Bizonyosan hiúságból és feltűnési viselkedésből! De, hogy lehet egy tehen hiu? Természetesen elvből. Mindezekből látható és nem megbotránkozható, ha az emberek, sőt a gyermekek is — homéroszi — „elveket“ hangoztatnak.

— A bukott deák is — amikor megszorul az elkeseredett apa ostromló és fenyegető kérdései hallatára — azt mondja a szülőknak: rajzból nem szeretett Y-tanár, magyarból X-tanár elvből butatott el. S a bus apa megvigasztalódik. — Szóval ez elő sebek beheggesztésére is szolgál. Ajánlom a politikusoknak!

És ez mindenütt úgy van. Az utolsó utca-seprő, a kócos csizmadia inas is elveket hangoztat Magyarországon. Amaz elvből seper. Emaz elvből szegel. De miért is ne hangoztatnának elveket? Hisz nagyon, de nagyon sokan — sajnos nálunk elvek orditózásából — mellveréssel kapcsolatban — élnek. Ott vannak a szocialista mozgalom vezetői. Az ellenzék nemes képviselői. Neveket nem szükség felsorolnom.

— Mondonom sem kell, hogy ebben van ratio. „Elvekből“ sokan jól laktak és jól

„fognak“ lakni, amíg az orditózással és rugkapalodzással érvényesülni lehet.

Sőt mi több: sovány pénztárcák hiznak tőle. — Ajánlom a fizetésrendezés körül buzgolkodóknak.

Azok azonban, kiknek fülét — jámbor bárányok — elvekkal tömiti be: éhezhetnek akár itéletnapig!

— A vasutbeli — gyenge — idillel s a többi példából csúpn illusztrálni akartam, hogy mennyire vagyunk. Elértük azt, hogy semmiféle téren sem haladunk: elvből. S ez nemcsak egyénekre, hanem egyes társadalmi szervezetekre is vonatkozik.

— Ha jól emlékszem, valaki elbeszélte nekem egy kedves kis epizodot egy hunyadmegyei városra nézve.

A város ujjakövezéséről volt szó. Sőt a csatornázást is vita tárgyává tették, vízvezetékekkel kapcsolatban. Az indítványozó — szegény hivatalnok — szinte az ablakon repült ki önműködőlegesen. Rázudult mindenki, aki a tanács tagja volt. Mit? Hogymér ilyenekkel elő állani? Nem szégyeli magát! Ha a régi kövezet jó volt ősapáinknak: nekünk is jó. S ha rossz, akkor sem kell új: elvből. — Nevetséges példa s azt hiszem való is, ha ugyan az a barátom nem hazudott.

Oh! De ez még mind semmi! Még sok, nagyon sok fájdalmasan nevetséges példája van, a ma annyira divó, elvek hangoztatásának. Nem is akarom tovább feszegetni. Csodálkozni azonban mindig fogok azon, hogy miért van az, hogy legtöbben ott és olyan időben hangoztatják elveiket, amikor azok hangoztatása nem aktuális? Erre a nagy kérdésre igazán őszintén szolva nem tudok megfelelni. Vagy talán igen s nem akarok? Legyen úgy: nem akarok. Nem akarok saját magamnak s másoknak is csömört okozni...

— Eddig én tettem kérdéseket önmagam-

nak. S részben megis feleltem rá. Nos mit csinállok akkor, ha a kedves elvem akar kérdést intézni hozzám!?

Sokat összegaragoltam, de azt hiszem, aki elolvassa, kitudja belőle hámozni a hámozni valót, ha nem is szorakozásból, legalább is: „elvből“!

Iffj. Vásárhelyi Lőrinc.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Névtelen levelekre nem válaszolunk, kéziratokat vissza nem adunk.

R. V. Székelyudvarhely. Intézkedtünk. Ujabbí küldemény menesztődjék.

Sz. J., Déva. A felhívásokat kaptam. Az ismeretést várom. Szervusz!

Kell Albert, Helyt. Egy kis csiszolással sorát ejtjük. Ujabbí írásait hozza el személyesen.

Bródi Károly. Adjon életjelt magáról. A küldött apróságot idővel felhasználjuk.

Kudsi Károl. ???

Bósz-örmény. Ennyi hallgatás után teljesen megszüntetjük egyoldalú összeköttetéseinket. Ön egy alvó fakirra vedlett a hajduk országában. G. F. a napokban jön haza boldogító körútjából. Üdv!

Puzzér. Üzenet átadódott, jövő héten próbálhat. Egyébként élünk.

S. E., Lozsád. És úgy lett. Pá!

S. J., V.-Hunyad. Az ígérteteket várjuk. Üdv!

Orvosi vizsgálat nélküli életbiztosítás

minden ágazatával díjfelemelés nélkül foglalkozó r.-t. fixre vagy jutalékre képviselőket keres. Ajánlatban a havonta előre láthatólag megcsinálható biztosítások összege, fizetési igények, jelenlegi foglalkozás és lakás feltüntetendő. Levelek „Allandó“ jellegre Kolozsvár főpostarestante küldendők. 67 1—3

Kosztos-gyerekek mérsékelt díjért felvétetnek.

— Ugyanitt jó házikoszt kihordásra is kapható. Szászváros, Klastrom-utca 5. sz. (róm. kath. templommal szemben). 68 1—3

Szászvárosi Könyvnyomda R.-t. könyv- és papírkereskedése.

„Kultura és Tudomány.“

A Franklin Társulat kiadása.

Eddig megjelent:

1. SZÉCHENYI ESZMEVILÁGA. Első kötet Gaal Jenő, Beöthy Zsolt, Prohászka Ottokár, Kenessey Béla, gróf Vay Gáborné, gróf Andrássy Gyula tanulmányai. Ára kötve 1.60 K.
2. A SZIKRATÁVIRÓ. A. Slaby tanárnak a német császár előtt tartott felolvasásai után átdolgozta Kreuzer Géza mérnök. Ára kötve 1.20 K.
- 3—4. A TERMÉSZETTUDOMÁNY FEJLŐDÉSÉNEK TÖRTÉNETE. Két kötet. Irta Wilhelm Bölsche, fordította Schöpflin Aladár. Ára a két kötetnek kötve 2.40 K.
5. KANT-BREVIARIUM. Kant világnézete és életfelfogása. A művelt ember számára. Kant irataiból összeállította dr. Gross Félix, fordította dr. Polgár Gyula. Ára kötve — — — — 1.60 K.
6. AZ EMBERISÉG JÖVŐJE. Irta Heinrich Lehoczky, fordította Schöpflin Aladár. Filozófiai kép arról az irányról, a mely felé az emberiség fejlődése a mai alapokból kiindulva halad. Ára kötve 1.20 K.
7. A VAGYON TUDOMÁNYA. Irta J. A. Hobson, fordította dr. Sidó Zoltán. Ára kötve — — — — 2.— K.
8. A SZOCZIOLÓGIA VÁZLATA. Irta G. Palante, fordította dr. Mikes Lajos. Ára kötve — — — — 1.60 K.

Legjobb a

Penkala

töltőírón, töltőtollszár, itatódeszka.

Modern könyvtár:

- 287—288. Szilágyi Géza: Ez Pest! Ára 40 fill.
289—291. Miklós Jenő: Este. (Elbeszélés.) Ára 60 fill.
292—295. Bródy Miksa: Klotho. Ára 60 fill.
296—297. Győri Ernő: Áldott legyél te. Ára 40 fill.
298—299. Nagy Lajos: Mariska és János. Ára 40 fill.

Kaphatók a Szászvárosi Könyvnyomda Részvénytársaság könyv- és papírkereskedésében.

Irodalmi újdonságok:

Világkönyvtár

Pater Walter: A renaissance. Ára 1 K 90 fill.

Tevan könyvtár:

Henri Murger: Bohémélet. 80 fill.
Zsoldos Benő: Angol poéták. 40 fill.
Major Henrik: Panoptikum. 1.20 K

Athenaeum-könyvtár

18 szám.

J. V. Jensen: Dóra asszony. Ára 1.90 K.

OLCSÓ JÓKAI.

- 111, 112, 113, 114—115. 116—120 sz.
111. Egy magyar költő életéből.
112. Egy világlátott fiú.
113. A rosszul osztozott testvérek.
114—115. Magnéta.
116—120. De kár megvétni.
Egy-egy szám ára 40 fillér.
Megjelenik
10 számos sorozatokban.

Sz. 1024/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1913. évi V. 3453 polg. számú végzése következtében dr. Moldován Szilviusz ügyvéd által képviselt Cugiereana pénztintézet javára 200 K s jár. erejéig 1913. évi július hó 16-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 800 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: tehének nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró-ság 1913. évi V. 510 számú végzése folytán 200 korona tőkekövetelés, ennek 1912. évi április hó 21-ik napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{8}$ % váltódíj és eddig összesen 85 K 54 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Vajdejen, alperes lakásán leendő eszközzésére 1913. évi szeptember hó 9-ik napjának d. u. $\frac{1}{4}$ órája határidőül ki-tűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi aug. hó 26-án.

Gödrö Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

64

Sz. 3993/1913. tlkvi.

Árverési hirdetmény kivonata.

A szászvárosi kir. járásbíró-ság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Vlád Aurél végrehajtónak 107 K 02 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a szászvárosi kir. járásbíró-ság területén levő, az alkenyéri 84 sz. tljkvben A + 2 rend 1044 hrsz. Mihú Sámuel jutalékára $\frac{3}{8}$ -ad 24 K, a 97 sz. tljkvben A + 3 rend 1933 hrsz. jut. $\frac{1}{4}$ 24 K, a 199 sz. tljkvben A + 1 rend 111/b hrsz. jut. $\frac{1}{2}$ 48 K, A + 2 rend 1930/b hrsz. jut. 48 K, A + 3 rend 1159 hrsz. jut. 143 K, az 1394 sz. tljkvben A + 1 rend 915 hrsz. jut. $\frac{1}{2}$ 100 K, A + 2 rend 1130/3 hrsz.

jut. 88 K, az 1499 sz. tljkvben A + 1 rend 3172/1 hrsz. jut. $\frac{1}{2}$ 125 K, az 1422 sz. tljkvben A + 2 rend 2910 hrsz. 247 K kikiáltási árban, úgy azonban, hogy a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -adán alul el nem adhatók s a bánatpénz az árveréskor a vételár arányában kiegészítendő, az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1913. évi szeptember hó 24-ik napján d. e. 9 órakor Alkenyér község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron a fent kitett feltételek szerint eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett aránnyal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékpénzes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászváros, 1913. évi július hó 23-án.

A kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság.

Sebestyén Árpád s. k., kir. jbiró.

A kiadvány hitelűl: **Borsos Sándor,**

kir. tlkvezető.

63

Pascu Olivér

okl. mérnök
Szászváros, Berényi-utca 8.

Elvállal mindenféle földmérési, parcellázási és térképezési munkákat.

Tervez és épít: lakóházakat, villákat, gazdasági épületeket, rendes keskenyvágyú gazdasági és iparvasutakat, vasbeton födémek és hidakat, csatornázásokat, vízvezetéseket stb.

Érdekelteknek mindenféle műszaki ügyben készséggel áll rendelkezésre.

102

18-35

Hirdetések jutányos árban
felvételnek
lapunk kiadóhivatalában.

Jó családból való fiú tanulóknak föl-vétetik **Grausam Károly** fűszer-és csemege üzletében **Petrozsény.**

53-3

Üzlet-átadás! Egy **guradobrai** kereskedő, vegyeskereskedését önálló vezetésre nőtlen fiatalembernek átadni óhajtja. Szükséges tőke 300-400 korona. Érdeklődőknek közelebbi felvilágosítást nyújt **Dr. Óvári Gyula** szászvárosi ügyvéd.

65

!!KŐPOR!!**Építkezők figyelmébe!**

Ajánlok a t. építkező, valamint vállalkozó urak figyelmébe legkitünőbb minőségű sárga kőport, mely elismert jóságánál, tartósságánál és tetszetőségénél fogva nélkülözhetetlen ott, ahol kemény, tömör vakolást, modern, tetszetős külsőt, olcsó és legjobb munkát kívánnak, mert a kőporral bevakolt és bevont falakat nem kell festeni, nem piszkolódnak, a savaknak ellenáll, nem kell azokat egyáltalán javítani. Ma már a kőpor a modern építkezésnek teljesen szolgálatába állott és attól elválaszthatatlan.

Kapható egyedül, legolcsóbban egy helybeli raktárból, valamint az általam képviselt kőporbányából bármi mennyiségben:

HAZATSCHEK KÁROLY
építőmesternél, Szászvároson.
Készéggel szolgálok legolcsóbb ajánlattal és bárminő felvilágosítással.

164

!!KŐPOR!!

11-15

Időközi jelentés!

20 8-25

Van szerencsém úgy a helyi, valamint a vidéki nagyérdemű közönség szives figyelmét az iskolai szezon kezdetével azon körülményre felhívni, hogy valamint eddig, úgy ez időben is áruházzamat mindennemű kész **gyermek-ruhákkal**, férfi öltönyökkel, **cipő, kalap, torna-ruhákkal**, valamint mindennemű női curen-sáruccal elláttam, miáltal a teljes szükséglet kényelmes beszerzését a **legolcsóbb árak** mellett lehetővé tettem. Szives pártfogást kér kiváló tisztelettel

BENKŐ áruházz.**Brassai Brutus**
Szászvároson

Raktáron tartok: ebédlő-, háló-, salon- és irodai bútorokat, valamint a legegyszerűbb bútorokban is nagy választék.

Szolid árak! Izzléses kivitel!
Pontos kiszolgálás!

24-41

52

bútor-raktára

Ország-út 3. sz.

Ebédlők és hálószobák 300 K-tól feljebb. Irásbeli megkeresések is a legnagyobb gyorsasággal intézettek el. A n. é. közönség szives pártfogását tisztelettel kéri

Brassai Brutus

bútor-raktáros és temetkezési intézet tulajdonos.